

Orden är båtar för mina passagerare

jag har alltid tänkt
min hjärna består
av ett sammelsbludd

när folk tilltalar mig
ordnas inte deras ord ordentligt
de mera dunstar in i mig som en rök

en molnbevandrad solosoldat
inom det omedvetna
medvetandets gränser

som framfödd av en galax
som vetenskapligt långt härifrån
bakar in sin mening i en paj

tänkte på Hasse Ramm i dag
han var starkast i klassen i ettan
då varje skog hade en Robin Hood

jag fick alldeles vit nougat
från Classe i ett brev från Italien
nog det första land som besökte mig

barkbitar i kapp i rännstenen
i nyguppade våren
med första bästisen Nalle

och vart jag än skulle sprang jag
som ville jag så lite som möjligt
röra vid den jord av vem jag ändå inte var

*

jag visste att Husson kastade slägga,
framför teven med Rolf och Örjan
gjorde Ludwig Danek 64,62 i diskus

jag gjorde listor av namn
och namn av listor
statistiken och dess älskare fantasin

det ryska backparet
Sologubov och Tregubov
rullade med ilning över tungan

Lennon-McCartney-ackord
och pingis i källaren
där ljuset hela tiden slocknade

målvaktsstenens och basketkorgarnas
tidsfördrivdunk
på gårdarna Schaffer kom från

*

Morgen spelade mamma
O mein papa steg och sjönk
i luften i vardagsrummet

vintervinglade hem på stela skridskor
det gula fyrkantiga ljuset från köksfönstret
en granat i mig när jag tittade upp

bukspottbrinnande barnagolv
med krökningen runt mig
som ett frågetecken

människorna kunde leva
först som miniatyrer
mellan mina fingrar

den utslagna summan av det där:
tennsoldater som inte var soldater
och inte gjorda av tenn

*

min barndom var full av hagar

hagar med högt gräs som man kunde gömma sig i
med staket runtom som stängde ut och stängde in

Siljansnäsarn vann alltid rodden över Jugenmo
och i Sammilsdalsgropen nedsteg
Nils Gustafsson som Vår Herre

en gård gjord av mormor och sommar,
när augusti regnade var hon alltid där
och vävstolen dunkade tiden i byn

högan gräs och godan ro fladdrande i vin-
den på grinden som sväng-
er ut och svänger in

*

fågel var jag till klo, kvist och darning
sköljmörkret kom och gick i trädet
medan decennierna sydde på vingar

de fel och ekvibrister i mig
som hela tiden underfunnits
flätade mig ordagrant broar

hästdroskans gnäggande ur dimman
blod och blankvers tätt över tiljorna
Robins muntra pilar av grååsfjäder

Sherlock Shakespeare av Sherwood

som en törst sträckte jag ut mig i bokskogarna
och den sammanpressade svarta himmel
som hette vinyl

i pennan lät jag rinna allt jag var och ville
en darrnål
mellan ensam och mångsam

*

så ser jag ut genom fönstret på mörka pråmar
korsande mörka vatten
med gula fyrkantiga ljus

jag har alltid tänkt
min hjärna består
när folk tilltalar mig

jag är jag är jag
en mantel av blinda namn
och koltrastar över asfalten

en hopsmet av
krynnor och varma blå
till midjan bara i verklighet

som den som sänker sig ner i någons minne
med fingrarna från en sommarbrygga

en torr sten som vill bli våt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Göran P Rödholm med Poeter.se id #19184 innehar upphovsrätten